

Za téma pro zpracování své diplomové práce jsem si zvolila období a události, které předcházely nástupu reformačního hnutí a jeho ranné období působení. Vzhledem k studijnímu oboru jsem se pochopitelně zaměřila na oblast slovinských zemí a osobnost nejvýznamnějšího slovinského reformátora Primože Trubara (1508-1586). Tato doba, přibližně ohraničená léty 1480 až 1548, není obvykle v popředí zájmu badatelů a historiků. Pro většinu je lákavější se zabývat obdobím pozdějším, kdy reformace již plně propukla a přinášela výrazné změny a převraty ve starém, zavedeném řádu, který se v těchto oblastech udržel ještě z dob středověku. Můj zájem pramení z nepoznaného. Tato doba nebyla příliš detailně zpracována a především v Čechách není dostatek pramenů, z kterých by se český čtenář, či student příbuzných oborů, mohl dozvědět více o tomto období na území dnešního Slovinska. Pokusila jsem se zpracovat a podat svědectví o historických událostech, podmínkách života tehdejších lidí, a to všech vrstev značně rozčleněného obyvatelstva, vývoji kultury a národního sebeuvědomění, prostě o podmínkách, z kterých vyšlo hnutí, které později dokázalo zachvátit a téměř ovládnout celou Evropu. Protestantismus neboli reformace, jako hnutí za "čisté evangelium", za obnovu "pravého a původního křesťanství", musel ukázat středověkou a tedy římskokatolickou víru jako pohanský a kacířský odklon od pramenů Písma svatého. Nejvíce při tom bylo "na ráně" uctívání Panny Marie a světců, které bylo právě těžištěm lidové religiozity. Jako náboženství slova božího a knih, protestantismus tvrdě narazil na magicky postavené náboženské obřady a zároveň zasahoval proti víře v zázraky. S největším zápalem vystupovali reformační kazatelé, na slovinském území v čele s Primožem Trubarem, proti snahám o stavbu mnoha nových kostelů na základě lidové pověrčivosti (ve Slovinsku tzv. štiftaři).